

فصیحی، پژوهشگر حوزه آب:

جدال آب جدال ارزش‌هاست

مکانی که علی‌نظر، به نظر می‌رسد

منظور از شکاف توسعه‌ای شکاف میان داشته‌ها و مطالبه‌هاست. این شکاف توسعه‌ای وقتی با زمینه مرتبط با خودش پر نمی‌شود، با آب می‌خواهد پر شود. وقتی در جایی اشتغال پایین باشد، آن منطقه کم‌توسعه‌یافته تلقی می‌شود. از دل آن شاخص فلاکت بالا هم درمی‌آید. این اشتغال وقتی در محدوده آمایش سرزمینی ایجاد نمی‌شود، آن‌گاه در دسترس‌ترین منبعی که می‌تواند به ظاهر اشتغال ایجاد کند، منابع طبیعی و به‌صورت خاص آب است. مثلا قبلا وقتی در روستاها کارکنی صورت نگرفته بود، به‌وسیله سوزاندن جنگل‌ها این شکاف توسعه‌ای پر می‌شد. الان کمبود اشتغال خود را می‌خواهند از طریق مصرف آب جبران می‌کنند.

ما آب را تصاحب می‌کنیم، جدال بر سر دسترسی و جذب منابع آبی صورت می‌گیرد و این باعث شکل‌گیری یک مناقشه آبی می‌شود. البته دلایل دیگری هم به این مناقشات دامن می‌زند. برای مثال بخشی از مناطق کشور نمایندگان و مرتطبان بیشتری در قدرت دارند و برخی نقاط دیگر تهی از چنین دسترسی‌هایی هستند. این مناطق ریشه توسعه‌نیافتگی خود را در عدم حضور در قدرت می‌بینند و بنابراین به‌جای اینکه به دنبال ریشه‌های اصلی عدم توسعه‌یافتگی خود باشند، به دنبال تصاحب قدرت می‌روند. در ایران آب یکی از مظاهر قدرت است و وقتی آب را در اختیار بگیرد، قدرت را در اختیار گرفته‌اید.

نکته مهم این است که این منازعات همیشه در حال رخدادن بوده است اما فقط به منازعات بزرگ توجه می‌کنیم. الان آب همین دریاچه خلیج فارس که در نزدیکی تهران است، برای دشت قشاقویه است و سال‌های ۹۱-۹۲ کشاورزان قشاقویه برای تظلم‌خواهی آمدند و اظهار می‌کردند که این آب برای ماست اما شما آن را برای تفریح به تهران آوردید. با انتقال آب سد طالقان به تهران هم نمونه دیگری از آن است که درحالی‌که مناطق اطراف طالقان آبی برای کشاورزی ندارد، آب آن به تهران می‌رسد

و شما تعداد بی‌شماری از این تنازعات پنهان را می‌توانید پیدا کنید.

شکاف توسعه‌ای و توسعه نامتوازن مطرح کردید، راهکارهای مثل انتقال صنایع یا تغییر الگوی کشت و مشابه آن بلندمدت و در برخی موارد غیرممکن هستند، راهکارهایی که در این برهه بتواند به کمک مدیریت این مشکلات بیاید چیست؟

اولا صنعت طول عمر دارد، این چیزی است که در کشور فراموش کردیم. من در ذوب‌آهن این را گفتم، بالاخره این صنعت طول عمر دارد، شما بگویید ۶۰ سال، شما هرچقدر فکر می‌کنید طول عمرش است، آن را هدف بگذارید و برای تأمین منابع آبی آن فکر کنید، اما وقتی تمام شد دیگر آن را ادامه ندهید. الان طول عمر نیروگاه برق استوم تهران تمام شده است و واحدهای آن را با واحدهای مرکز کشور که بیشترین ۵۰ درصد جایگزینی می‌کنند، بنابراین دیگر مصرف آب گذشته خود را ندارد.

بحث ما اصلا انتقال صنایع به کنار دریا و مشابه آن نیست. موضوع تغییر تکنولوژی این صنایع است تا مصرف آب آن را کاهش دهد. برای مثال پیشنهاد من به یکی از نیروگاه‌های مرکز کشور که بیشترین مصرف آب به ازای هر کیلووات تولید برق را داشت این بود که به مزرعه خورشیدی تبدیل شود، چرا این کار را نکنیم؟ مسئله این است که نخواستیم مدل‌ها را تغییر دهیم! این ایده‌ها یک‌ساله تا چهارساله است، برای رئیس‌جمهور و نماینده مجلس هم ارزش افزوده دارد و علاقه‌مند به اجرای آن هستند. این موارد در مقابل سیاسیون بگذارید، دیگر نمی‌روند روان سد و کارخانه قیچی کنند. موضوع حتما انتقال صنایع به کنار دریا نیست، مشکلات زیست‌محیطی آن هم مشخص است. شما بروید یک لاستیک را کنار دریا آتش بزنید، ارتفاع دود آن تا ۱۵ متر بیشتر بالا نمی‌رود. بعد ما یک عملیوه دیگر در چابهار درست کنیم، جدای از این راهکارهای میان‌مدت راهکارهای کوتاه‌مدت هم وجود دارد. راهکارهای کوتاه‌مدتی برای مثلا اصفهان وجود

شوق: کمتر از پنج ماه پس از اعتراضات شهروندان خوزستان به بحران آب در این استان، در هفته‌های گذشته مردم اصفهان در بستر خشکیده زاینده‌رود بسط نشستند. با توجه به خشک‌سالی کم‌سابقه سال گذشته و پیش‌بینی تداوم آن در سال آبی پیش‌رو به نظر می‌آید مناقشات آبی به این‌زودی‌ها پایان نیابد. در ادامه سلسله مصاحبه‌های «شوق» و مرکز توانمندسازی حاکمیت و جامعه با کارشناسان حوزه آب، مهدی فصیحی‌هرندی، پژوهشگر سیاست‌گذاری آب، معتقد است ریشه اصلی بحران آب در ایران «شکاف توسعه‌ای» است. این پژوهشگر با قراردادن امنیت آبی در صدر اولویت‌های کشور، مدیریت آن را منوط به مجموعه اقداماتی در ابعاد اجتماعی، اقتصادی و فیزیکی می‌داند. این پژوهشگر تغییر الگوی توسعه و اراده سیاسی را دو ضرورت عبور از بحران آب می‌داند.

کامران شش ماه گذشته بحران آب در نقاط مختلفی خود را نشان داده است، از نظر شما وضعیت آب در آینده چگونه پیش خواهد رفت؟

آب اصلی‌ترین مسئله کشور درحال حاضر است، اگر سه مسئله را برای کشور لیست کنیم، موضوع امنیت آبی، امنیت غذایی و کرونا سه اولویت اصلی هستند. اصل مسائلی آبی ایران در فلات مرکزی خود را نشان می‌دهد، هرچند در شمال شرقی کشور در اطراف مشهد هم این مسائل را داریم اما اگر بخواهیم سه مسئله کشور را به‌عنوان مناطقی که بحران آبی در آن دیر یا زود خود را نشان خواهد داد معرفی کنیم، فلات مرکزی، شمال شرق کشور و محدوده اطراف تهران است. در این مناطق قطعا به‌زودی به مشکل برواهیم خود؛ چراکه شکاف منابع و مصارف آن به‌طور تصاعدی در حال بالارفتن است. نکته‌ای که باید به آن توجه شود این است که این اتفاق به‌رحال قابل پیش‌بینی است، اگر هم مانند سال آبی ۹۹-۹۸ سال پرآبی داشته باشیم، یک سال مقطعی و گذراست و همین‌طورکه می‌بینید، از سال اوج ترسالی به کمینه بارش و خشک‌سالی رسیدیم؛ بنابراین نکته مهم این است که نظام حکمرانی ما باید به این اجماع برسد که از توزیع عادلانه آب به توزیع عادلانه کم‌یابی آب حرکت کند. با اشاره کنم که نشانه‌هایی از این موضوع مثل ایجاد کمبته‌های سازگاری یا کم‌آبی را می‌توان دید اما به‌طور واقعی تغییری دیده نمی‌شود؛ برای مثال ما می‌دانیم در حوزه فلات مرکزی با کم‌یابی آب مواجه هستیم یا ما سال‌های سال با کاهش منابع آبی در حوزه کشف‌رود در مشهد مواجه هستیم، اما هیچ اقدامی برای مواجهه به این موضوع صورت نگرفته است. شهر مشهد همچنان در حال توسعه است، چندین صنعت آب‌پر در استان خراسان در حال جانمایی است و بسیاری موارد مشابه آن. خب این دیگر نیاز به پیش‌بینی ندارد، شما مطمئن باشید ما در مشهد هم با مشکل مواجه خواهیم شد. اینها این کارها را می‌کنند و بعد دو‌هزار و ۵۰۰ کیلومتر پایین‌تر آب را به شهرها و صنایع می‌رسانند.

این چه مدل توسعه‌ای است که ما ابتدا می‌سازیم و سپس برای تأمین منابع آبی آن به فکر چاره می‌افتیم. در همه کشور شما می‌توانید این موضوع را ببینید. مثال دیگر آن طرح انتقال آب خلیج فارس به مناطق مرکزی کشور است. این طرح فاجعه است و این اصلا به موضوعات زیست‌محیطی نمی‌رسد، در سطح اقتصادی این طرح یک فاجعه است.

انتقال هر مترمکعب آب

خلیج فارس به صنایع اصفهان ۱۱۰ هزار تومان برآورد هزینه دارد، یعنی یک مترمکعب آبی که شما در تهران با میانگین ۸۰۰ تومان تحویل می‌گیرید، این عدد آنجا ۱۱۰ هزار تومان درمی‌آید. به‌خاطر همین هزینه طرح‌هایی که تاکنون بهره‌برداری شده است، مورد استفاده صنایع قرار نمی‌گیرید؛ برای مثال چادرملو از آب انتقال‌یافته به کارخانه‌اش استفاده نمی‌کند! با اینکه این آب موجود است، می‌خواهم بگویم این تفکر و رویکرد که ما به توسعه داریم، بالاخره یک‌جا سر‌باز می‌کند. ما نمی‌خواهیم بپذیریم که این رفتار درست بوده و همچنان به دنبال تأمین منابع آب برای این طرح‌ها هستیم و این مشخص است که سطح تنازعات را بالا خواهد برد. شما مطمئن باشید که ۱۵ سال دیگر تنازعاتی میان استان هرمزگان و یزد شکل خواهد گرفت، به خاطر اینکه می‌گویند شما آب دریا را از کنار ما به یزد می‌برید اما فلان شهر و فلان روستا در کنار دریا به آب دسترسی ندارد.

کامران هرچه بیشتر پیش می‌رویم، تنازعات آبی میان استان‌ها بیشتر می‌شود، ریشه این تنازعات کجاست؟

شاه‌کلید و شاه‌بیت این مناقشات این است که دعوی آب دعوی ارزش‌هاست؛ یعنی یک ارزشی از یک طرف در یک جایی سلب شده یا خلیی به آن وارد شده است. منظور از ارزش همیشه اقتصادی نیست، ارزش‌های سیاسی و اجتماعی را نیز شامل می‌شود. شما اگر دقت کنید، به‌طور طبیعی مناقشات آبی ناشی از شکاف توسعه‌ای است؛ یعنی شما اگر شاخص‌های توسعه‌ای این مناطق را نگاه کنید، متأسفانه اینها درگیر شکاف توسعه‌ای هستند؛

گزارش

در رونمایی از طرح تحول کیفیت در زنجیره تأمین صنعت خودرو مطرح شد

توان صادرات یک میلیارد دلاری قطعات ایرانی

● شرق: صبح روز گذشته اعضای هیئت‌مدیره انجمن مدیریت کیفیت ایران ضمن رونمایی از طرح تحول کیفیت در زنجیره تأمین صنعت خودرو، به بیان توضیحاتی درباره این طرح پرداختند. در این نشست رونمایی از طرح تحول کیفیت در زنجیره تأمین صنعت خودرو، «فرزین انتصاریان»، رئیس انجمن مدیریت کیفیت ایران، ضمن تأکید بر اینکه بی‌کیفیتی خودروها علاوه بر ایجاد مشکلات اقتصادی و حقوقی، صنعت خودروسازی ایران را با وجود قدمت بسیار در محدوده مرزهای کشورمان زمین‌گیر کرده است، گفت: بررسی دلایل ناکارآمدی و بهره‌وری نامناسب این صنعت نیازمند بررسی ابعاد مختلف مشکلات و سیاست‌های صنعتی و اقتصادی حاکم بر این صنعت است که در مرکز آن، نبود راهبرد توسعه و ارتقای کیفیت صنعت خودروسازی و به‌ویژه در صنعت قطعه‌سازی قرار دارد. مشکلات کیفیت محصولات خودرویی در زنجیره تولید خود، وابستگی مستقیم به کیفیت قطعات دارد. او درباره شرایط کنونی قطعه‌سازی در ایران هم گفت: وضعیت کنونی صنعت قطعه‌سازی خودرو کشور، حاکی از رفتار تهاجمی و فشارهای مالی تولیدکنندگان خودرو و نهادهای نظارتی و بازرسی بر قطعه‌سازان است که عملا این نگاه‌ها را به سمت رفتار رقابتی تنها برای اداای حیات خود و بی‌تفاوتی در توسعه کیفیت پیش برده است. در نتیجه، اغلب این نگاه‌ها انگیزه‌ای برای رشد و بهبود کیفیت، اصلاح سیستم مدیریت کیفیت محصول یا حتی توسعه کسب و کار خود ندارند. انتصاریان ادامه داد: بر این اساس انجمن مدیریت کیفیت ایران عطف به درخواست تشکل‌های تخصصی حوزه قطعات و خودروسازی و همچنین لزوم تأکید بر ارتقای کیفیت خودروهای داخلی، پروژه ارتقای سیستم مدیریت کیفیت در صنعت خودروسازی متمرکز بر شرکت‌های قطعه‌ساز را با هدف بهبود زیرساخت‌های مؤثر بر کیفیت مبتنی بر برنامه راهبردی توسعه و ارتقای کیفیت صنعت قطعه‌سازی خودرو در دستور کار قرار داد. پس از تحقیقات گسترده در سطوح ملی و بین‌المللی «مدل راهبردی و برنامه‌های اساسی توسعه و ارتقای کیفیت صنعت قطعه‌سازی خودرو» را طراحی کرده است. انجمن ما آمادگی دارد در اسرع وقت این برنامه‌ها را با همکاری مسئولان و ذی‌نفعان صنعت خودروسازی ایران اجرایی کند. رئیس انجمن مدیریت کیفیت ایران در ادامه ضمن اشاره به اینکه در این طرح، انجمن با نگاهی متفاوت از رویکرد جاری، بهبود کیفیت زنجیره تأمین صنعت خودرو را با تمرکز بر توسعه سیستم مدیریت کیفیت شرکت‌های قطعه‌ساز هدف قرار داده است، تأکید کرد: انجمن با نگاهی کل‌نگر، راهبردی و همه‌جانبه، وضعیت صنعت خودروسازی و زنجیره تأمین آن را از منظر مدیریت کیفیت با همکاری انجمن خودروسازان ایران، انجمن قطعه‌ساز و انجمن خدمات پس از فروش، مورد تجزیه و تحلیل قرار داده است.

در ادامه این نشست، «محمدرضا نجفی‌منش»، عضو هیئت‌مدیره انجمن، در پاسخ به پرسش خبرنگار «شوق» مبنی بر «طرح واردات خودرو که این روزها در حال بررسی است، واردات را منوط به صادرات خودرو یا قطعات ایرانی کرده است. توان صادرات قطعات ایرانی چقدر است؟» گفت: «این طرح پیشنهاد ما در اتاق بازرگانی تهران است. پیش‌بینی من این است که حداقل یک میلیارد دلار امکان صادرات قطعات داخلی داریم و باز هم قدم اول را به سمت خدمات پس از فروش می‌رویم. حجم بازار خدمات پس از فروش برابر با حجم صادرات است و اگر ما سالانه یک میلیارد دلار صادرات داشته باشیم، یک میلیارد دلار هم امکان صادرات خدمات پس از فروش داریم. ما اگر بتوانیم این مرحله را به خوبی پشت سر بگذاریم، در مراحل بعدی می‌توانیم صادرات خودرو را داشته باشیم و به دیگر بازارها هم دسترسی داشته باشیم. البته پیش از صادرات خود مردم عزیز کشورمان در اولویت هستند و باید بتوانیم کیفیت را بهبود دهیم که رضایت مردم جلب شود». در این نشست «فرشید شرخ‌دلی»، نایب‌رئیس انجمن مدیریت کیفیت ایران نیز گفت: «بیشترین شکایت‌ها در ایران بعد از تحویل خودرو است؛ مثلا درباره خودرو ال ۹۰ که من اطلاعات دقیقی دارم، پیش از ۷۰ درصد ناراضیاتی‌ها بعد از خرید است». او درباره ریشه برخی مشکلات کنونی خودروهای داخلی نیز به موضوع «اجازه ارفاقی» اشاره کرد که معنای آن پذیرش با ارفاق برخی قطعات است؛ «اجازه ارفاقی به صنعت خودروسازی ما آسیب می‌زند؛ مثلا در تندر چون رنو اجازه چنین موضوعی را نداده، اعتراضات پایین است و رضایت حدود ۷۶ درصد است که میانگین جهانی حدود ۸۰ درصد است. اگر ما این اجازه ارفاقی را حذف کنیم، حتما کیفیت خودرو داخلی بالاتر و رضایت مردم هم بیشتر می‌شود». او درباره شرایط کنونی خودروسازی ایران و عقب‌ماندگی آن از علم روز دنیا هم گفت: «می‌دانیم که خودرو لبه پیشرفت تکنولوژی در دنیااست؛ مثلا در هوش مصنوعی، خودروی بدون سرنشینی لبه علم هوش مصنوعی است و به عبارتی میزان رشد هر زمینه علم در خودروسازی بروز پیدا می‌کند. ما در یک موقعیت مهم و تاریخی هستیم و اگر شرایط را تغییر ندهیم، حتما به‌طور اساسی عقب خواهیم ماند؛ اما اگر کیفیت تغییر کند و روند کارها به شیوه دیگری پیش برود، حتما پتانسیل این را داریم که عقب‌ماندگی چند سال گذشته را جبران کنیم.»

خبر

مدیرعامل شرکت رتبه‌بندی شرکت‌های بورسی مطرح کرد

عقب‌ماندگی ۳۰ساله ایران در رتبه‌بندی اعتباری

● شرق: مدت‌هاست ضرورت وجود استاندارد با معیار و نظامی همه‌گیر برای رتبه‌بندی شرکت‌های مالی و اعتباری مورد تأیید فعالان این حوزه است و حتی کارشناسان می‌گویند این اتفاق حق مردم و کاربران این شرکت‌ها و در حالت کلی سهام‌داران بورس است؛ اما همچنان شرکتی با معیارهای کامل و مورد تأیید همه نهادهای ناظر و مردم ایجاد نشده است. یکی از نشست‌های تخصصی هشتمین نمایشگاه بورس و بیمه که در کیش برگزار شد، به همین موضوع اختصاص داده شد که در آن مدیرعامل شرکت رتبه‌بندی شرکت‌های بورسی توضیحاتی را در این‌باره مطرح کرد و از ۳۰ سال عقب‌ماندگی ایران در این زمینه سخن گفت. «قاسم محسنی» در این نشست و در پاسخ به پرسش «شرق» مبنی بر درآمد چنین شرکت‌های رتبه‌بندی و اینکه آیا ممکن است این شرکت‌های رتبه‌بندی بدون کمک‌های دولتی مسیر خود را پیش بگیرند، گفت: «اگر نظام و معیار رتبه‌بندی شرکت‌های اقتصادی براساس استانداردهای روز دنیا باشد و این تفکر به شیوه استاندار آبی شکل بگیرد، حتما مورد توجه همه شرکت‌ها قرار خواهد گرفت و هزینه خود را از این‌راه تأمین خواهد کرد. البته فراموش نکنیم که رتبه‌بندی احترام به مردم و سهام‌داران است؛ چون شرایط شرکت‌ها و امتیاز آنها در مقایسه با همدیگر را به‌صورت شفاف بیان می‌کند». او با بیان اینکه یکی از روش‌های تأمین مالی شرکت‌های بورسی و فرابورسی انتشار اوراق است، گفت: «در واقع انتشار اوراق برای جذب نقدینگی است که می‌توان با رتبه‌بندی شرکت آن اوراق منتشر کرد.

به نظر می‌آید نکته مهم سخنان محسنی، همین عقب‌ماندگی ۳۰ساله ایران در حوزه رتبه‌بندی اعتباری شرکت‌هاست که بخشی از این عقب‌ماندگی دست‌کم در چند سال گذشته که زمزمه و زمینه تحول ایجاد شده، به تغییرات در سازمان بورس ایران برمی‌گردد؛ تغییری که امکان هرگونه برنامه‌ریزی و تغییرات زیربنایی را با مسئله روبرو کرده و در این بین برخی حقوق مردم و سهام‌داران نادیده گرفته شده است.

شرکت کارن تولید کننده ماسک سه لایه پزشکی استاندارد ویژه بزرگسال و کودک

- تولید بر اساس استانداردهای روز دنیا و ارائه محصولی کاملا بهداشتی و استریل
- دارای تأییدیه اداره کل تجهیزات پزشکی
- التزام به استاندارد ISO 13485:2016 و اصول GMP
- دارای دو لایه پارچه اسپان باند و لایه میانی ملت بلون با فیلتراسیون بیش از ۹۸٪
- دارای گش استاندارد پنبه‌ای پرس شده با انعطاف بالا، مناسب برای همه افراد

برای ثبت سفارش با وامد فروش به شماره ۰۲۱۸۸۹۹۴۰۰۲ دافلی ۱۴۰۶ و یا تلفن همراه ۰۹۱۹۷۲۷۰۳۱۹ تماس حاصل فرمایید.

didi_mask

www.didikalam.com

27839707

IRC 3468072251134532